

Laxní přístup

sezóna 2008 podzim - 7.J

Obsah:

Zápis o utkání – 1. zápas.....	3
<i>Recenze k utkání s týmem Kunratickej odkaz</i>	<i>4</i>
Zápis o utkání – 2. zápas.....	6
<i>Recenze k utkání s týmem Lucián FC B</i>	<i>7</i>
Zápis o utkání – 3. zápas.....	9
<i>Recenze k utkání s týmem Cerveza 18. FC.....</i>	<i>10</i>
Zápis o utkání – 4. zápas.....	12
<i>Recenze k utkání s týmem Noťa FC.....</i>	<i>13</i>
Zápis o utkání – 5. zápas.....	18
<i>Recenze k utkání s týmem Opatoff A K.....</i>	<i>19</i>
Zápis o utkání – 6. zápas.....	21
<i>Recenze k utkání s týmem Dropa FC.....</i>	<i>22</i>
Zápis o utkání – 7. zápas.....	26
<i>Recenze k utkání s týmem Druháci AFK</i>	<i>27</i>
Zápis o utkání – 8. zápas.....	28
<i>Recenze k utkání s týmem Hell Avalanche</i>	<i>29</i>
Zápis o utkání – 9. zápas.....	30
<i>Recenze k utkání s týmem Horsis Heads</i>	<i>31</i>
Zápis o utkání – 10. zápas.....	33
<i>Recenze k utkání s týmem Hosthunters</i>	<i>34</i>
Zápis o utkání – 11. zápas.....	37
<i>Recenze k utkání s týmem Tus Pelotas</i>	<i>38</i>
Závěrečné zhodnocení sezóny	39

Zápis o utkání – 1. zápas

Datum zápasu: 7. 9. 2008

Hřiště: ANG

Laxní přístup – Kunratickej odkaz – 4:4
(3:2)

Stav	Střelec	Asistence
1:1	Široký Jan	
2:2	Guzan Petr	Široký Jan
3:2	Guzan Petr	Jirmásek Tomáš
4:2	Široký Jan	

Hráč	Plus	Mínus
Guzan Petr	4	4
Hromádka Pavel	4	4
Jirmásek Tomáš	1	3
Paima Jaroslav	3	2
Pohl Jan	0	0
Široký Jan	4	4
Široký Michal	4	3
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	4	4

Komentář rozhodčího:

Kunratickej odkaz působil fotbalovějším dojmem, ale Laxní přístup si svou bojovností remízu zasloužil a mohl i vyhrát.

Nejlepší hráč:

Široký Jan

Recenze k utkání s týmem Kunratickej odkaz

Hromádka Pavel:

Tak a začínáme druhou sezonu v sedmé lize. Zpočátku to vypadalo celkem nevesele s účastí, protože se nám cca půlka týmu ještě někde rekreuje, což mělo za následek Ondru v bráně a nevelkou střídačku. Výjimky z mohli-dorazili, nedorazili-nemohli tvořili jen Michal Široký, který dorazil, hrát se mu nechtělo, ale nakonec byl ukecán a Mekcz, kterému se prozvěnu nechtělo, tak nedorazil.

Začalo se svižně, Kunratickej odkaz už od první minuty očividně techničtějším týmem, ale v praxi jim to po většinu zápasu nijak zvlášť nepomáhalo. Průměrné obléhání naší branky v podání Odkazů zahrnovalo víc sehrávek, než jsme si my jako tým dali za celý zápas. Jenže bohužel pro Kunratickej, šlo jen o sehrávky pro sehrávky a nic z toho nebylo – my postavili Laxně přístupnou zónovou obranu, která je k vidění např. v házené a oni nás obvykle obléhali na perimetru do okamžiku, kdy to sami zkurvili. (Nebo my vypíchlí a brejkovali).

Přesto se však štěstěna přiklonila na jejich stranu a poté, co nám zmrzačili Honzu Pohla (ačkoliv on se spíš zmrzačil sám a tím celé jeho vystoupení v zápase trvalo asi dvě minuty) zahráli velmi solidní roh, hráč ve vápně se uvolnil a z voleje to tam procpal. Solidní práce, na vině byl myslím Tomáš.

Poměrně záhy jsme však otočili – Honza Široký vypíchl míč chybujícím stoperovi a skóroval kolem brankáře. Kunratickej vůbec hrál hrozně moc dozadu – zatímco my cpeme všechno vpřed, Odkaz házel směrem dozadu dokonce i drtivou většinu autů. Na dva jedna šel ale zase myslím zase Odkaz a to, když Ondra velice hanebně a suše pustil střelu ze střední vzdálenosti přímo mezi nohama. My však stahujeme na 2:2, ačkoliv okolnosti už si nepamatuji (jen tuším, že se asistence HŠ a góla dával Petr).

Další gól dával Petr z typického fleku, odkud obvykle skóruje Erich a to po veselém intermezzu, kdy Tomáš před házením autu čeká na soupeře, který si zavazuje boty. Honza Široký dělá nesportovní tlaky, že se na soupeře čekat nemá, nicméně Tomáš přesto čeká, krásně časuje aut, Petr se motá po pravé straně a z úhlu překvapuje tvrdou střelou po zemi brankáře. 3:2. Poučení milé děti? Hrajme fair-play, vyplácí se to. Jarda mívá mou nádhernou sehrávku do brejku (a že už jsem jich pár zkurvil, tak o to větší škoda, když se mi to jednou za čas povede)

V druhém poločase zvyšujeme na 4:2, dlouho to držíme a pak to typicky posereme na 4:4 :) I to může být ale se štěstím, protože nejveselejší akce soupeře obsahuje střelu na tyč, dorážku hned do obou tyčí a odražený míč na útočníka, který stojí půl metru od prázdné brány a mívá :) I my se snažíme, ale vyniká hlavně Honza Široký tím, že zastavuje jedovaté výkopy svého bratra těsně před brankářem, který by s nimi měl zřejmě velké problémy a já jednou pěknou šajtličkou z dorážky, která jde ale o něco nad (což je super, protože jsem čekal, že překopnu i celé pletivo :))

Výkony: Petr výtečné, Honza Š. efektivní. Pohl si ani nezahrál. Já skoro taky ne (hlavně dopředu jsem skoro neměl šanci hrát, jen odkopy a bránění), Tomáš normál, Ondra umí zachytat i líp (fuj ten druhý!), Michal Š. pěkně stopeřil, Jarda v obraně normál, ale občas zmatek.

Jirmásek Tomáš:

Moji přihrávkovou roli Caidel popsal lépe než bych to uměl sám (a to vládnou vskutku velkou schopností nekritické sebechvály), a tak se chci spíš ohradit proti tomu, že jsem byl na vině u našeho prvního obdrženého gólu, za ten jsem samozřejmě nemohl já, ale to, že když jsem se chystal posléze střílejícího hráče obsadit, tak na mě Ondra z brány vykřikl, abych ho hlídal, že je volný (což jsem samozřejmě věděl-zamýšlel). Tento pokyn mě natolik vylekal, že než jsem se stihl zorientovat v rychle se měnící situaci, tak Ondra káravě na mě hledíc lovil ze sítě míč.

Pokud jde o naši zónovou obranu, tak bych místo házenkářských taktických obranných variant srovnal naše počínání s Holandským národním týmem na Mistrovství Evropy 1988, kdy pozici libera-zametače hrál výtečně pozičně se pohybující Michal. Naší defenzivě také pomohlo to, že já ani Caidel jsme nevstřelili žádný vlastní gól a Petr útočící se rychle také změnil v Petra bránícího.

Zápis o utkání – 2. zápas

Datum zápasu: 14. 9. 2008

Hřiště: ANG

**Lucián FC B - Laxní přístup – 3:4
(0:3)**

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Guzan Petr	Zeman Ondřej
2:0	Hromádka Pavel	Zeman Ondřej
3:0	Jirmásek Tomáš	Hromádka Pavel
4:0	Guzan Petr	Zeman Ondřej

Hráč	Plus	Mínus
Guzan Petr	4	2
Hromádka Pavel	4	3
Jirmásek Tomáš	2	2
Krlín Michal	2	2
Šén Radek (<i>brankář</i>)	4	3
Široký Michal	4	3
Záruba Lukáš	1	0
Zeman Ondřej	3	3

Komentář rozhodčího:

Hráči Luciánu dokázali spálit nespalitelné, zatímco Laxní přístup proměnil skoro každou střelu. Utkání se hrálo v klidu, bez faulů a v pohodové atmosféře.

Nejlepší hráč:

Zeman Ondřej (dodatek PH: A to proto, že si to Ondra u rozhodčího po zápase objednal/vyžebal/uplatil...)

Recenze k utkání s týmem Lucián FC B

Hromádka Pavel:

Druhý zápas na Angelovce. Účast měla být slušná, ale Jarda, Erich a Pohl se nám někde zapoměli, takže to rozhodně nebylo tak veselé, jak to být mělo. Nicméně začali jsme celkem v dobrém duchu – první čtyři branky šly do sítě soupeře ☺

Jak již bývá dobrým zvykem, soupeř měl v průměru techničtější hráče (ačkoliv ne tak jako Kunratickej odkaz), ale zas až tak moc netlačili a obranu měli ještě o fous dřavější. A protože my jsme efektivní svině, šli jsme do vedení poměrně záhy. Ondra získal míč, vyslal Petra (Ondrovi se vůbec v sehrávkách pekelně dařilo, asi pánbůh nebyl doma), a ten už si s brankářem snadno poradil. O něco později pálil Ondra ze střední vzdálenosti, já se poflakoval ve vápně a brankář to hloupě vyrážel přímo na druhou stranu vápna na mě a to tak blbě, že mezi mnou a bránou nestál. Díky tomu jsem to tam nějak zvládl doklepnout i levačkou, halelujah! Třetí gól padl po rohovém kopu, vidím málo obsazeného Tomáše, pálím po zemi na tou dobou už neobsazeného Tomáše a ten přesně podle plánu skóruje. Tralala. 3:0 a máme tu zvládnutý poločas. (Šulin si dobře postavil tyče, takže mohl veškeré akce doprovázené cinkotem tyčí hodnotit jako „To kdyby šlo do brány, tak to mám“ - a to včetně jedné dorážky do prázdné, kterou útočník Luciánů minul, hehe.)

Na začátku druhého poločasu jsme si pojistili výhru: Ondra zabavil míč kličkujícím obránci na pravé straně někde okolo poloviny, vyslal volného Petra a ten to opět šoupl podél brankáře. 4:0 a velká hádka v táboře soupeře. Už to vypadalo na hotovku, ale Lucián se přece jen ještě nějak pochlapil a ještě nám to trošku zdramatizovali. Během hry snížili nejprve na 4:1 (nějak jsme přestávali bránit, resp. bránili v málo lidech), aby pak v poslední minutě pošoupli skóre ještě na 4:3 – a tady bych rád zdůraznil, že ta poslední střela, co mi lízla stehno a zamířila tak o něco výš by stejně určitě byl gól, ačkoliv Šulin pochopitelně bude tvrdit opak. Já ho ale viděl, jak se tam válí po zemi, takže by určitě nedošáh ☺

Mezi zajímavější akce patřily některé naše výkopy, pěkná hlavička z výkopu od Krleše, pár narážeček na střelbu, co jsem od různých hráčů dostal já (ale většinou tu branku o trochu minul), tyčka od Ondry přímo z rohu a tak podobně.

Výkony: Petr výtečně, Ondra extra nahrávací forma. Já ucházející, Tomáš taky. Krleš spíš trochu slabší, Mekz též, Šulin zachytl dobře (i když se mu pochopitelně nepodařilo dostát pověsti: „Na malou bránu přece nejde dostat gól“) a MŠ to taky nějak ubránil.

Jirmásek Tomáš:

Nevím jestli se soupeř hlásí k odkazu Luciána Samosatského, velkého římského (syrského) řečníka, jediný kdo tam řečnil, byl jeden nevysoký hráč a podle mého amatérského posudku to valné rétorické úrovně nemělo, především pak jeho „r“ (srovnej například jeho „k.....“, „n....“, „k.....“ či „č.....“ se správnou artikulací a důrazem na druhou slabiku).

Naší defenzivu bych tentokrát přirovnal k maďarskému zlatému týmu v padesátých letech. Oni, vědomi si svých ofenzivních sil (Ferenc Puskás, Sándor Kocsis – Petr, Ondra) více méně kadili na obranu (srov. http://www.youtube.com/watch?v=QgOs_m5bXCs&feature=related) a vše nechali na brankáři a tyčích (mimořádně po dvou zápasech máme průměr 3,5 našich tyčí na zápas,

což je ovšem ovlivněno třemi tyčemi během třech sekund, které dostal od Kunratickejch Ondra).

K výkonu: Neb je mi jasný, že Ondra bude chválit především své nahrávky (3) a Caidel svůj gól (1) a nikdo jiný můj gól také nevykreslí v tom správném objektivním světle, které by nechalo vyniknout všechny souvislosti, skvělou poziční hru i neméně kvalitní provedení technické, tak se toho nelehkého úkolu budu muset zhostit sám ve jménu rčení, že když se nepochválím sám, tak to neudělá nikdo.

Inu přijel jsem pozdě, už se hrálo (z Holešovic to mám blíže do Běchovic!!!), nastoupil jsem tedy do rozjetého vlaku, což jak každý ví, je dost složité i pro lepší hráče (tedy téměř pro kohokoliv). Hnedle z kraje mého počínání jsem si při rohu naběhl na roh a kopl po slepu, nicméně brankář zázračně vyrazil, za pár minut stejná situace, jen jsem na Caidelův roh viděl a proti očekávání všech, k úžasu soupeře i spoluhráčů, jsem balon trefil přímo do sítě. Stejná situace potřetí během pár minut – obrana i brankář se vzdálili od brány asi na dva metry a já překvapen zůstal sám u jejich brány – Ondra pohotově rozehrál přímo na mě, ale trefil tyč, škoda, i když mi to centroval na hlavu (mě!!!), takže by z toho asi stejně nic nebylo.

Je krásné jak nám naše herní varianty stran standardních situací vychází a pro soupeře jsou nečitelné. Je také dobře, že jich máme hodně, takže než se začnou opakovat, tak je po zápase. Čili ovládáme skvěle obranou fázi (jedno zda zóna či osobka), výborně standardky (jedno zda rohy či auty), kvalitně presink (oceňuji především osobitý styl Krleše, který jsem od něj okoukal a troufám si říci, že v mnohém i zdokonalil a obohatil – především když se k soupeři točím nečekaně zády, tak si nekryji jen koule, ale i obličej). Teď ještě zapracovat na rychlých protiútocích, při kterých bychom mohli využít našich kvalit jak rychlostních, tak technických a dále skvělé rány ze všech vzdáleností (vyniká především Ondra a brankář at' je jím kdokoliv).

Zeman Ondřej – dodatek k recenzi:

Ještě k poslednímu zápasu - dodatek k recenzi, přidat do zápisu: Tomáš přišel pozdě a hned si všiml, že na hřišti něco strašně smrdí. Pak se ocitl chvíli sám na střídačce a stále to cítil, i když nejbližší hráč od něj byl zrovna 8 metrů. Domníval se, že smrdí on, protože na takovou dálku smrdět nejde. Aspoň si to do neděle myslel. Ale zjistil, že to jde. Smrděl totiž náš nejmenovaný kapitán. Doufám Pavle, že při čtení těchto řádků vyndaváš dres, trenky a fusky a igelitky a když už je nevypereš, tak je nech alespoň vyvětrat. děkuji za celý tým. O.

Zápis o utkání – 3. zápas

Datum zápasu: 21. 9. 2008

Hřiště: NKBE

Laxní přístup – Cerveza 18. FC – 3:0
(0:0)

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Guzan Petr	Wolny Erich
2:0	Guzan Petr	Šátek David
3:0	Novák Josef	Široký Jan

Hráč	Plus	Mínus
Guzan Petr	2	0
Hromádka Pavel	2	0
Jirmásek Tomáš	3	0
Novák Josef	2	0
Paima Jaroslav	1	0
Šátek David (<i>brankář</i>)	3	0
Šén Radek	1	0
Široký Jan	1	0
Široký Michal	1	0
Wolny Erich	2	0

Komentář rozhodčího:

není

Nejlepší hráč:

není

Recenze k utkání s týmem Cerveza 18. FC

Hromádka Pavel:

Jedeme dál, tum-tu-dum. Na třetí zápas se nám sestava drobátka obměnila (poprvé se brány ujmul David, dorazil též Erich a Newman, chyběli prozměnu chodiči Ondra a Mekz) ale i tak jsme to zvládli. Poprvé v této sezóně jsme ze hry měli víc než soupeř a technika byla také spíše na naší straně. Paradoxně nám to samozřejmě víc uškodilo, než pomohlo, protože jsme se snažili hrát fotbal, což se neblaze podepsalo na naší proslulé haluzoidní produktivitě. Na první gól jsme tak museli čekat až do druhého poločasu.

Hrálo se v klidu, prakticky bez faulů (písknutý nebyl snad ani jeden a to ani když jsem hned v první minutě soupeři ve výskoku omylem málem ukopnul hlavu), akce sem tam na obě strany (my o něco víc, ale i Cerveza si pár gólů dát mohla, ne že ne). Cerveza hrála bez střídání (což nám nakonec asi dost pomohlo), my měli na střídačce 4 lidi a útok střídal hezky disciplinovaně po pěti minutách. Michal Široký si též osvojil stoperský post, což umožnilo podle situace často mě, občas i někomu jinému z obránců značně podporovat útok (díky tomu jsme si sehrávali víc než je obvyklé a Erich mohl spálit víc šancí, do kterých se dostal ☺). Paličem dne asi Erich, mám dojem, že měl asi 3 výrazné šance, které bohužel neproměnil.

Prostě celkem poklidné vítězství. A teď už k jednotlivým gólům:

- 1) Naše asi kombinačně nejveselejší akce: David vykopává od brány na hranici soupeřova vápna. Erich parádně sklepává prsama na pravou stranu, kde jsem volný já. Zpracovávám na stehno a pálím. Jeden z obránců střelu vyráží na Tomáše, který číhá před vápnem. Ten přehazuje obranu směr levý roh, kam si mezitím doběhl Erich. Erich žongluje s míčem na hraně (hráči Cervezy se posléze neúspěšně snaží u rozhodčího vyreklamovat, že už byl za čarou), ale zvládá to a přehazuje prozměnu brankáře co proti němu vybíhá – přímo před prázdnou bránou pak stojí Petr kterému se těžký míč povede narvat pod břevno. 1:0
- 2) Nejhezčí a nejefektivnější gól sezóny. David vykopává na levou stranu soupeřova vápna, Petr si v couvání naskakuje na hlavičku a posílá míč do protipohybu přímo do vzdálenější šibenice. Bezkonkureční záležitost 2:0
- 3) Efektivní pojistka by Newman. Útok vedený středem, narážeka po levé straně s Honzou Širokým na neobsazený střed hřiště, pěkná tvrdá střela ze střední vzdálenosti do pravé strany brány (nic extra umístěného, ale slušná šlupka), brankář se jen tak lehce natahuje, ale nestíhá. 3:0

Výkony: Petr super, MŠ důrazný stoper, Tomáš OK, já nadprůměrně směrem dopředu, Erich přiměřeně, Jarda průměr, HŠ průměr, David má svou nulu, Šulin spíše slabší.

Jirmásek Tomáš:

Newman se zřejmě neurazí, že na něj Caidel v hodnocení výkonů zapomněl, protože má svůj gól, ale já? Zřejmě poprvé co jsem v Laxním přístupu jsem nezavinil žádný gól (díky Davide), a tak to jen lehce zdůrazňuji, protože ono „OK“ na to moc velký důraz neklade. Jinak klasika, jdeme na postup, koukal jsem, že Tus Pelotas máme zase poslední zápas a Druháky taky celkem pozdě, takže tuhle iluzi můžeme žít celkem dlouho

Ani Petrovo „super“ dostatečně nezdůrazňuje, že byl jediný, kdo pomáhal výrazněji obraně a poctivě se vracel. Že se útočníci snaží pomáhat útoku pramení více než z altruismu z toho,

že se snaží dát gól, nebo ho alespoň vidět dost zblízka, což je spíše sobectví než chvályhodné počínání a chvály to tedy nepotřebuje. Erichovo „přiměřeně“ bychom mohli všichni zlepšit, kdybychom mu nepřihrávali, ať již nohou či z autu rukou, na koule či žaludek (v tom vynikám obzvláště já, což mě nutí zdůraznit, že nejsem tak úplně blbej, abych to na podesáté nepochopil, ale spíš jsem dost levej, abych se to na podesáté nenaučil). MŠ má opravdu přehled. V důsledku toho, že stojí více méně v našem vápně, se nestane, že by soupeř šel sám na brankáře. Já bych se potřeboval naučit zpracovat balon, přihrát když né z první, tak alespoň z druhé a celkově ten balon alespoň trefit – nemíjím naschvál, bolí mě pak z toho koleno, je to prostě neschopnost. Jarda asi fakt průměr jako ostatní obránci – kromě MŠ – ve snaze gól dát, či ho vidět z blízka (viz výše) – se hrnul dopředu a vzadu nechával ve štychu Davida (viz níže). HŠ & Šulin fajn a David „má svou nulu“.

Průměr našich tyčů (tentokrát jsme dostali jen jednu – myslím) klesl na osm třetin.

Příspěvek k recenzi bych zakončil tradičně malým historickým okénkem, a jenžto jsem byl o víkendu na výstavě BRUSEL '58, tak se při vzpomínce na náš defenzivní výkon nemohu nezmínit o „Les Diabes“, aneb o belgických rudých ďáblech, kteří ne přímo válcovali Evropu, ale Evropa si jich všimla a hlavně vymysleli (byl to vlastně jejich francouzský kouč, který se vlastně jmenoval italský) OFFSIDOVOU PAST. Při standardkách či jiných vhodných příležitostech se obraná řada Belgičanů rozeběhla dopředu, směr soupeřova branka, směr od své branky pryč, komentátoři se divili, diváci se smáli, soupeřovic útočníci se řtili sami na jejich brankáře a postranní rozhodčí mával mávátkem nad hlavou – offside, ofsajd, postavení mimo hru. Nějakou dobu trvalo, než si soupeři na tento, dnes již profláklý trik, zvykli, a než Belgie zase zabředla do fotbalového průměru. Pro nás jedno ponaučení: Pamatujme, hanspaulka nezná offsidu! Komentátory tím neudivíme, diváky nerozesmějeme a soupeřovic útočníci se pořítí sami na Davida, což se i občas stává, kór, když všichni obránci se vydají dávat góly (viz výše) – kromě MŠ, který vytrvale brání naše vápno, ale i on občas střídá a mohl by být zmařen náš cíl (viz níže)

POSTUPUZDAR!!!

Zápis o utkání – 4. zápas

Datum zápasu: 5. 10. 2008

Hřiště: P3

Noťa FC - Laxní přístup – 2:2
(1:1)

Stav	Střelec	Asistence
1:1	Guzan Petr	Šátek David
2:2	vlastní	Paima Jaroslav

Hráč	Plus	Mínus
Guzan Petr	2	2
Jirmásek Tomáš	2	2
Krlín Michal	2	2
Novák Josef	2	2
Paima Jaroslav	2	2
Šátek David (<i>brankář</i>)	2	2
Široký Michal	2	2
Wolny Erich	2	2

Statistiky se nevedly, všichni tedy 2:2

Komentář rozhodčího:

Přestože Noťa byla fotbalovější a technicky zdatnější, její hráči neunesli průběh zápasu, což vyústilo ve vyloučení Chovance. I přes oslabení však dokázali vstřelit druhou branku a sahal i po vítězství. Vyrovnání ze strany Laxního přístupu bylo ale zasloužené. I přes neustálé nespportovní chování a urážky od soupeře, zápas dohráli v duchu fair play.

Nejlepší hráč:

není

Recenze k utkání s týmem Not'a FC

Šátek David:

Tak jako jedna z ústředních postav včerejšího zápasu jsem se rozhodnul sepsat recenzi.

Na zápas jsme se začali scházet celkem pofidérně, protože ještě 15 minut před oficiálním začátkem jsme byli 4 (Já, Michal, Jarda a Krleš). Pak přišel Erich, Tomáš, Newman a nakonec to stihnul i Petr. Rozruch způsobilo když se Ondra telefonicky omluvil, že zaspal. V tu chvíli bylo 12:30!!! Kdybychom hráli od desíti ráno, to by se asi probudil až na výsledek. Náš soupeř Not'a FC již byl připraven a jak jsem se později dozvěděli i řádně nažhaven. Penalizace odečtu 9-ti bodů je asi nijak nenahlodala.

Zápas začal poměrně tragicky. Hned v nějaké třetí nebo čtvrté minutě šel Michal nedůrazně do odkopu míče. Ten se pak dostal k soupeřově levému útočníkovi kterému brutálně nesedla střela a míč mířil někam doprava mimo vápno. Bohužel tam se jej zmocnil pravý útočník, který se po vzoru kolegy rovněž snažil míč napálit, ale efekt to mělo stejný. Střela by šla někam do levého autu, ale bohužel se z ničeho nic na rohu mého vápna objevil onen levý útočník a nekompromisně zavěsil do šibenice. 0:1

Poté jsme začali soupeře mírně přehrávat zejména technicky a rychlostně. Soupeř na to reagoval zvýšenou agresivitou a z fotbalové stránky předváděl snad jen celkem nebezpečné brejky. Střely už mě ale nijak neohrožovaly. Pálili to většinou do ochranné sítě nebo někam jinam do prdele. Za zmínku stojí jen závar ve vápně, kdy jsem nechtěně kolenem přišlápl tuším že Jardovi jeho koule k zemi a následnou vyraženou střelu jsem vykryl stejnou mou částí těla. Z naší strany vyústila "převaha" v několik rohů, nebezpečných autů a hlavně Petrových střel. Ten den mi (až na 2 nebo tři) celkem seděly odkopy. Z jednoho padl gól. To když Petr doběhl celkem blbě vypadající a přetažený odkop a nenápadnou hlavičkou přehodil gólmana, který tam stál celkem zmateně a zbytečně. 1:1 Do zbytku poločasu ještě stihnul jejich vrchní Primitiv kousek od vápna zbrousit Tomáše a Petr téměř skóroval po nečekané patičce, kdy jejich gólmanovy vypadnul míč z ruky až na brankovou čáru. Olej do ohně přidával rozhodčí, který zásadně neponechával výhody a nechal opakovat některé rozehrávky (nepamatuji si, že bychom někdy v zápase zmršili roh a přímák a poté si je mohli vyzkoušet znova).

Do druhé půle jsme vstoupili pod tlakem, ale naštěstí jsme se z něj celkem brzy vymanili. V tu chvíli dělali Petr s Erichem jejich obraně peklo na což soupeř opět reagoval jen zbytečně tvrdou a agresivní hrou. Vrchol přišel někdy v cca 10. minutě, kdy opět stejný primitivní pravý útočník zajel společně s jedním z obránců do slibně unikajícího Petra. Rozhodčí sice ukázal žlutou kartu, ale v tu chvíli ve mě bouchly saze. Nejvíc mě fakt dokáže nasrat, když někdo kdo nikdy neměl žádnou fotbalovou přípravu chodí do soubojů nanejdvůh prasácky. Podle mě to byl jasný likvidační faul. Kolektivně jsem jejich tým nazval Zkurvysyny. Onen faulující primitiv si to vzal k srdci a s otázkou, čím že to urážím matku se mi pokusil urazit kus hlavy. Naštěstí byl asi po opici takže se netrefil a jeho pravý hák mě jen tak líznul. Sice nejsem žádný ranař a podobným konfliktům se vyhýbám, ale v tuto chvíli děkuji své asertivitě (a zejména Newmanovi, že mě odtlačil), že se nestrhla nějaká hromadná bitka. Soupeřův

Primitiv byl připosraným rozhodčím po zásluze vyloučen (což si málem rozhodčí taky odskákal). Do celé zápletky se vložila i moje Martina s kočárem. Po té co hrozila inzultace i malému, se naštěstí stáhla. Od lavičky cca 10 příznivců jsem byl ujišťován, že jakmile zápas skončí tak do mě nasypou co se jen vejde. Po pohružkou přivolání policie se poněkud uklidnili a začali kupodivu diskutovat co se stane, když náhodou chluapatí přijedou a jak z toho nejlépe vyvážnou (?) - což jsem teda nepochopil. V tu chvíli měl rozhodčí asi ukončit zápas, ale to by znamenalo jeho jisté zmrzačení.

Ale zpět ke hře. Je fakt, že fotbalová radost byla tatam. Nějak jsme se ukolíbali vědomím, že hrajeme přesilovku a brutálně zapomněli na jejich stále nebezpečnější a nebezpečnější brejky. Druhý gól padnul jako první. Michal s Tomášem se shodně nalepili na jejich pravé křídlo (osobně si myslím, že Tomáš tam neměl co dělat a Michal si měl Tomáše ukočírovat), ten nahrál podél celé branky na volného spoluhráče, ke kterému se sice z povzdálí vracel ještě před chvílí útočící Newman a zavěsil. 1:2. V tu chvíli byli Orthodox Nořas Bad Blue Boys v ráži a dovolím si tvrdit, že zapomněli na celý incident a jen se upíjeli pocitem z toho, že i v oslabení vedou. My ale dál vytrvale bušili do jejich vrat a i přes chvílemi již trapné (zakopávání míčů) anebo brutální (skluzy, výhrušky rozhodčímu) scény soupeře se nám podařilo vyrovnat. Někdo (snad Newman) házel aut a ve chvíli mé nepozornosti jej líznul (asi jejich vlastní hráč) nad hlavu gólmána 2:2. Do konce zápasu jsme ještě přestáli několik již ne tak nebezpečných brejků a párkrát vyděsili celou jejich kolonii příznivců. Po skončení zápasu již k žádným incidentům nedošlo i když si myslím, že jsme měli poněkud stažený zadek, když jsme všichni jako jeden muž procházeli kolem jejich "šatny".

Na závěr bych se chtěl pozastavit nad významem slova zkurvysyn. Pokud řeknu něco podobného je to z mé strany míněno jako debil, idiot, apod. Jejich matky jsem rozhodně urazit nechtěl - k čemu by mi to taky bylo, že? Po jejich superprasáckém zákroku jsem jen hledal něco, čeho si všimnou. Nereagovali na čůráky, idioty, debily, takže jsem své verbální projevy stupňoval až se to nakonec ujalo. Tím pádem беру zpět zkurvysyny, ale na všech ostatních uvedených osloveních trvám.

Jirmásek Tomáš:

Před přibližně pěti tisíci lety (to jsme my byli někde u Uralu) se jeden čínský Žlutý císař (nejde o rasismus či číňanofóbiu, ale fakt se tak jmenoval) nudil a sepsal pravidla hry zvané „ts'uh-küh“ (česky „kopat nohou“ – doporučuji především bakalářskou práci Vojtěcha Ráčka - Hra hlavou v současném pojetí fotbalu, 2007¹, i když mě to moc nepomohlo ☹). Sloužilo to výcviku válečníků a dneska by to bylo spíše podobné hacky sacku, ale ve světě se považuje za první zmínku o něčem, co se podobá fotbalu. Hráči v sukních tam skákali jako Bruce Lee, akorát místo hlav trefovali i míč. O podobný způsob hry s nohama ve výši hlav se snažil náš soupeř, který to kombinoval s nohama v místech kotníků a achilovek, ale to už dobře popsal David. Naše hra se spíše podobala takzvanému „kemari“ hranému v Japonsku snad už v pátém století (to jsme my byli někde na Ukrajině), kdy obtlouští japončiči v srandovních zástěrách stáli v kruhu a pohybu prosti (kde jsi Davide vzal, že jsme je

1 Vojtěch Ráček – bakalářská práce Hra hlavou v současném pojetí fotbalu, Masarykova univerzita, Fakulta sportovních studií, Katedra sportovní edukace, Brno 2007 (vedl PaedDr. Karel Večeřa)

rychlostně a technicky přehrávali? Petr jim párkrát utekl a Erich párkrát udělal kličku, ale k prostému, snad i vulgárnímu, zevšeobecňování bych nesahal) si kopali líně s balonem.

Úvodem ještě gratulace Ondrovi, probudit se po poledni (kdy jsme my byli už na Pražacce), jdu-li spát před půlnocí (kdy jsme určitě ještě všichni pařili) ... ☺, ale k jeho cti nutno dodat, že nás dokázal svolat, což také asi není nejjednodušší (tu bychom snad mohli hledat prapříčiny Ondrova vyčerpání).

K samotnému průběhu zápasu toho moc neřeknu, protože většinou si nic nepamatuji půlhodiny po zápase, nechápu jak Caidel a teď i David, dokážou okomentovat průběh celého zápasu... nějaké chyby v tom sice občas jsou (například popis jejich druhého gólu a má spoluúčasť – viz níže), ale jinak všechna čest, každý si totiž pamatuje hlavně své góly a asistence – Petrovi se sice asi občas už pletou, kolik jich je, ale kupříkladu takový Ondra v tom dost vyniká.

Jestli mám trochu problém přistoupit na to, že jsme je technicky a hlavně rychlostně přehrávali, tak korunu všemu nasadil konec zápasu, zbývalo 22 minut, jejich červenající se centrforvard, čpějící síru na Davida, se klidil na lavičku a my měli krásnou možnost je uběhat a vůbec historicky znemožnit. Místo toho to byla ještě větší hrůza, žádné napadání, pohyb. Trošku se vymykala snaha Petra a rána z otočky Ericha, ale jinak?

Kvůli zachování sebeúcty tu nebudu rozepisovat své účinkování, ale přece jen k druhému gólu: moc si to nepamatuji, na to jsem byl příliš unaven, ale podle mě utekl ten utíkající Newmanovi (Michalovi?) po naší levé straně a poslal míč směrem do vápna. Na této trajektorii mezi místy A (asi Newman) a B (snad Michal) jsem se snažil ten balon zakopnout někam do pryč, ale jen jsem ho lehce škrtl, takže se rázem octl v bodě B, kde Michal (Newman?) lehce stínoval jejich skórujícího hráče. Ať tak či tak, tak to nic nemění na tom, že jsme Davidovi moc nepomohli, ale zase co by někteří brankáři dali za to, kdyby je tým nechal pořádně zachytat a vyniknout (kór před jejich láskami – v tomto nesobeckém úhlu pohledu vynikám při hře především já, a je-li ouvej, tak pěkně vystřelit na Davida umí také Caidel).

Závěr budu končit stejně jako David, a to klasickou morfologií, filologií a lingvistikou slova „*zkurvysyn*“ (má Lucka promine). Trošku bych polemizoval s výkladem tohoto kompozita, jak to provedl David. Debilové², idioti ale například i blbci, imbecilové či dementi, jsou oligofrenici, tedy osoby stížené nemocí duševní, které se povětšinou projevuje oslabením rozumových schopností v důsledku degenerativních přeměn v mozkové tkáni, a to jak již vrozených, tak za života nabytých. Jejich IQ je nižší než všeobecně přijímaný průměr (odvozený od státního úředníka) a často si nezádá s IQ šimpanze, orangutána či domácího topinkovače. Osoby tohoto ražení jsme samozřejmě na hřišti také viděli pobíhat, ale „*zkurvysyny*“ bychom je bez hlubší znalosti jejich rodokmene a sociálního postavení zvat neměli. Podle wikislovníku je „*zkurvysyn*“ vulgární nadávka, syn prodejné ženy, rodu mužského a životného – potad žádný problém. Pokud bychom tak chtěli nadávat, tak doporučuji vokativ „*zkurvysyne*“, event. vokativ plurál „*zkurvysyni/zkurvysynové*“ a dále výcvik v bojových sportech, event. účinnou zbraň či rychlé auto/motorku (už jsem si bohužel ověřil, že bicykl pro tyto účely nestačí). Vokativ plurál je problematičtější, a to především s ohledem na to, že tím řečník zvládne urazit více adresátů, čímž se zvyšuje pravděpodobnost, že některého (či některých) z nich se toto kompozitum dotkne, důsledkem čehož se dotknou oni tohoto řečníka a je průser (zde bych chtěl

² Podle slovácko-českého slovníku je debil též trohl či hlupák, ale ne každý z nás je ze Slovácka, Davide.

především potencionální uražené upozornit, že přestože nám filozofie umění v karate – kterou všichni vedle boxu ovládáme – ukládá nenásilí, tak se bránit umíme). „Čůráky“ (Lucka opět promine) bych je také nenazval, neb jsou typy lidí, co jsou na to hrdí či co v to alespoň doufají, a tím se tento náš výpad stane jaksi kontraproduktivní, neboť vyburcuje nepřítelovo sebevědomí. Pro případ další obdobné situace na základě výše řečeného doporučuji níže uvedené:

Předně nedoporučuji nadávat. Nadávka je úmyslně hanlivé nebo urážlivé oslovení, které se běžně používá jako součást slovního osobního útoku. Jako nadávky se často, ale ne výhradně, používají sprostá slova. Kdyby ovšem nebylo vyhnutí, tak si myslím, že se celkem hodí oslovení:

- **„Prasopes z kmene strunatců“³** - Zvíře vytvořené křížením prasete a psa. Má prasečí rypák, psí uši, bleděmoré oči, psí nohy, prasečí ocas a špatnou reputaci.
- **„Trojský prasopes“** – myslím, že této alternativní variace použil Rimmer
- **„Hovnoksicht“** – také jedno kompozitum
- Víím, že každý to neocení, ale dobře mířenou urážkou může být v určitých kruzích i **„Sešívka“** – i když po 1:4...
- Rimmerova direktiva č. # 271 – **„No chance you metal bastard!“**
- Kdybych se nejmenoval Jirmásek, tak bych doporučil nadávku **bimbásek**
- Pro milovníky darjeeingového čaje se úplně nabízí **karikatura muže, jež by nepřelstila ani čajový pytlík**
- A konečně pedagogům a potomkům pedagogů či obsedantních kolektivistů doporučuji **„smečka neandrtálců potetovaných pravopisnými chybami“**
- Ani náhodou ty

³ Podle sbírky eddických islandských epických mytologických a hrdinských písní Edda je prasopes (lat. *SuidaeCanis*) zvíře vytvořené zkřížením prasete a psa, má prasečí rypák, psí uši, bleděmodré oči, psí nohy, prasečí ocas a špatnou reputaci, srst zebrovitě pruhovanou nebo prašivínově flekatou.

Pravěký prasopes křídlový se objevil na konci éry dinosaurů. Mnoho paleontologů se dnes přiklání k názoru, že vyhnutí dinosaurů má na svědomí právě on, svědčí o tom lebky tyranosaurů nesoucí stopy zubů právě prasopsa křídlového. Předky prehistorických prasopsů byli cynodontní terapsidi, kteří ještě snášeli vejce.

Prasopes velikostí jen nepatrně přesahuje kočku sloní. V Německu se pod názvem der Deutsche Schweinehund chová jako jatečné zvíře především na maso, které je ceněno pro svou lojovatost, charakteristický zápach a nahořklou chuť ale i pro jeho žluč, která se přidává do das Bier (německý nápoj z kvašeného zrní). Mimo Bavorsko nahradila dnes prasopsí žluč při výrobě německého Bier levnější syntetická močovina, kterou pro tento účel vyrábí chemický koncern IG Farben.

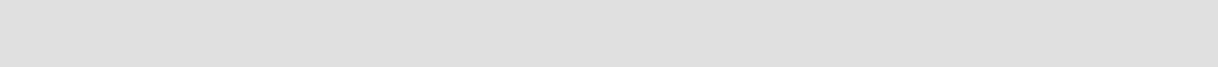
Chov prasopsa domácího (*SuidaeCanis SuidaeCanis*) má počátky v Anglii, kde ho angličtí gentlemani používali pro své pochybné zábavy, kterým říkali sport. Později se stal prasopes domácí oblíbeným mazlíčkem téměř po celém světě. Protože síla stisku jeho čelistí je srovnatelná s čelistmi třímetrového žraloka, nedoporučuje se, aby byl používán při hře na přetrženou s malými dětmi. (Davide!)

Poddruhy prasopsa:

- Kokakolie (*SuidaeCanis SuidaeCanis cocaculus*)
- Socan (*SuidaeCanis SuidaeCanis socialisticus*)
- Prasopes baskervillský (*SuidaeCanis SuidaeCanis baskervillensis*)

Prasopsovy pářící schopnosti a možnosti jsou skutečně ohromující a dá se říci, že takřka neomezené. Jsou hluboce zakotvené i v lidové slovesnosti. Krásným a inspirativním je kupříkladu ono laponské "Cug'ha ila cuprc" (Prcá jak prasopes), které vypovídá mnohé o účtě prostého člověka k reprodukčním výkonům tohoto obdivuhodného tvora. Díky variabilitě pohlavních partnerů prasopes neustále produkuje nové a nové druhy, které tímto křížením vznikají. Tak je snadno vysvětlitelné, proč můžeme najít jeho geny i v některých zdánlivě lidských bytostech (Jiří Paroubek, Vojtěch Filip...) – mám k dispozici i některé obrázky z výše citovaných snubních či pářících se obřadů, ale pro případ, že Dominik (či jiný mladý nik) bude surfovat, tak je raději nezveřejním.

Tak mě napadá, že až bude za deset, dvacet let Dominik Šátek surfovat po netu a zjišťovat si něco o svých předcích, tak se nad Tatínkovou recenzí poměje ☺. Martině všechna čest, že šla Davida bránit do jejich rozvášněného kotle (Dominik šel-jel také, ale i kdyby nechtěl, tak to moc ovlivnit nemohl...). Poslední co mě napadá je, že koukám-li na Champions League (jiná nám srovnatelná soutěž mě nenapadá), tak tam čas od času létají na hřiště zapalovače, mobily, piva... My, když máme problém, tak nepřiletí, krom pěsti na Davidovu hlavu, nic. Žádný majetkový prospěch, cožpak si fanoušci myslí, že Čech, Buffon, Van der Saar potřebují přilepšit a my ne? No to je fuk, snad příště dorazí už Ondra (jeho tři asistence by se nám hodili), Caidel (nikdo neměl zatuchlé tričko, kterým by umrtvil soupeře), Mekz (máme ho rádi), dobrá forma, rychlost, technika, střela, rychlé protiútoky (dlouho sme je neviděli) a náš fan club v početnější účasti (kdybychom potřebovali ochranu). Nejúplnějším závěrem bych chtěl poděkovat Caidelovi, že tyhle kecy zveřejnil až slíbených dvacet let po inkriminovaném zápase a ne hned, takže mě soupeř nemohl zabít.

Zápis o utkání – 5. zápas

Datum zápasu: 12. 10. 2008

Hřiště: DEKAN

Laxní přístup – Opatoff A K - 4:2
(2:1)

Stav	Střelec	Asistence
1:1	Krlín Michal	Záruba Lukáš
2:1	Zeman Ondřej	Hromádka Pavel
3:1	Wolny Erich	
4:1	Wolny Erich	Krlín Michal

Hráč	Plus	Mínus
Hromádka Pavel	3	2
Jirmásek Tomáš	2	0
Krlín Michal	3	0
Šátek David (<i>brankář</i>)	4	2
Široký Michal	4	2
Wolny Erich	4	2
Záruba Lukáš	3	2
Zeman Ondřej	1	2

Komentář rozhodčího:

Né moc pohledné utkání s množstvím chyb na obou stranách. Hráči "LP" byli hladovější po brankách a zaslouženě vyhráli. Skvěle jim také zachytil brankář a měl lví podíl na výhře.

Nejlepší hráč:

Šátek David

Recenze k utkání s týmem Opatoff A K

Hromádka Pavel:

Postup, tralala, postup, tralala ☺ No nic. Na Děkanec bylo ten den krásně a to že jsem byl přítomen já a to, že jsem znal kapitána Opatoffa ještě z mých velkofotbalových let na Tempu celkem zaručovalo, že nám tentokrát Davida nikdo mlátit nebude (naopak, chtěli nám ho po zápase draftovat ☺)

Začalo to každopádně poměrně tristně. Zmiňovaný kapitán nám po rozehrávce sebral míč, chvíli se s ním motal kolem půlky a pak prostředkem hřiště zamířil k naší bráně. David sice na Michala Širokého (ten si chvilku předtím stoperský post vyprosil) křičel, ať jde proti, ale Michal dal očividně přednost tomu počkat na vápně a střelu z velké vzdálenosti Davidovi škrtnout k tyčce. Prvních 20 vteřin, 0:1. Uh-huh.

Studená sprška, ale jede se dál. Během následujících pár minut to ale začalo vypadat celkem nadějně, protože se hrálo vyrovnaně a my celkem tradičně haluzili a hrozili, co se šancí tyče. Což bylo po zásluze korunováno úspěchem – Mekkz hází pěkný aut, Krleš hlavičkuje, 1:1, tralala. O chvíli později kopu roh, napalují Ondru do stehna, 2:1, tralala tralala ☺ Soupeř z toho vypadal celkem nešťastně, ale tak my už to holt děláme ☺ Další význačné šance zamrdali Krleš s Ondrou (Ondra víc, ale Krleš ho pak v druhém poločase ještě trumfнул)

V druhé půli jsme si to pak ještě pojistili na 4:1, abychom si v poslední minutě díky nepřítomnosti obrany (tříčlenný útok jsem bránil jen já a MŠ) nechali dát fíka na 4:2. Nejprve si každopádně Erich za pomoci decentní práce tělem udělal volný prostor a konečně si otevřel skóre pro letošní sezónu tvrdou střelou z levé strany, aby později připravil hezkou akci Krlešovi, který sice překonal brankáře, ale jen do tyče. Odražený míč pak ale naštěstí do prázdné doklepal opět Erich. Jinak se druhá půle vyznačovala hlavně tirádou soupeřů na to, že hovno hrajeme ale vítězíme (což jsme jim nadšeně odkývali, že tak je to pořád), jakého máme dobrého brankáře (tak jsme je v hospodě ujistili, že je to technicky vzato až náš třetí muž v pořadí, neboť máme hned dva další, kteří chytali velký fotbal, což je hrozně rozesmutilo), jak je zařizl rozhodčí (což nebyla pravda, tihle byli nadprůměrní) a rozčilování se kapitána na adresu jednoho z přehnaně skluzujících obránců s tím, že musí střídat a on s ním na hřišti v jednu chvíli prostě nebude ☺

Ondra nám pak začalovát týmové pivo a vedly se postupové řeči, tralala, tralala. Neohlášen byl Jarda a HŠ, takže pivo. Výkony všichni tak nějak normálně, nikdo moc nevyňikal, Ondra krutou kocovinu, MŠ možná mírně podprůměrně (hlavně za ten první gól, heheh, heheh.)

Zeman Ondřej:

Zmínil bych výkon Davida, chytil toho tolik, že to tu snad ještě nebylo. Ale ty 2 góly, (už obligátní) tyč, kterou sme dostali a zbytečně tečovaný míče, co šly vedle a takhle z nich byly rohy... Davide Davide!!! Jinak k výkonům: zejména bych zmínil svůj skvělý gól, který padl proto, že jsem stál, kde jsem měl, natočil nohu tak, jak jsem měl

a zatnul sval ve správném okamžiku do správné tvrdosti, aby se míč odrazil tam, kam měl. Pravda je, že jsem moh dát ještě 3 góly, Krleš myslím taky 3 a erich 1. Takže v součtu vítězství s přehledem. Týmová hra, Laxní přístup a haluze opět vyhráli nad fyzičkou, bojovností a technikou.

Jirmásek Tomáš:

Já už pracuji, nojono, takže mé třístránkové elaboráty se smrsknou do třívětých frků. Také není co pořádně doplňovat, protože zápas byl fakt celkem obvyklá haluzácká kopanice, jen Erich vynikal, zejména při práci rukou (od Davida excelentní práci rukou všichni očekáváme, takže se nemusí ani moc dožadovat chvály). No a má třetí věta zní: POSTUPU ZDAR!

Zápis o utkání – 6. zápas

Datum zápasu: 19. 10. 2008

Hřiště: BECH

Dropa FC - Laxní přístup – 2:3
(2:1)

Stav	Střelec	Asistence
1:1	Šén Radek	Wolny Erich
2:2	Jirmásek Tomáš	
3:2	Hromádka Pavel	Šén Radek

Hráč	Plus	Mínus
Hromádka Pavel	2	1
Jirmásek Tomáš	3	2
Krlín Michal	2	2
Šátek David (<i>brankář</i>)	3	2
Šén Radek	2	2
Široký Jan	2	0
Wolny Erich	2	2
Zeman Ondřej	2	1

[Komentář rozhodčího:](#)

Není.

[Nejlepší hráč:](#)

Není.

Recenze k utkání s týmem Dropa FC

Hromádka Pavel:

Ačkoliv jsem měl za to, že Hanspaulka je Pražská soutěž, sešli jsme se takhle v neděli v půl osmé večer na jakési periferní vesnici v Běchovicích. To je lokalita tak mimo, že jsem dokonce i já přijel autem a Tomáš nechal doma kolo. Smutné na tom ale je, že mají celkem fešné hřiště, sprchy i hospodu. Chmm, chmmm.

No nic, jde se na Dropu. Utkání vypadá běhavě, technicky a celkem pohledně (zároveň však naštěstí i dosti slušně a navíc i dobře pískané). Ondra střídá během první minuty, čímž drobet znervózňuje hráče Dropy, co že to na ně šijeme za budou, ale vysvětlení je mnohem prozaičtější: „on fakt už nemůže“ ☺. Prvního fíka však dostáváme my, když jeden z hráčů na levém křídle někoho povodí (nevím teď, zda Krleše nebo Tomáše) a ze střední vzdálenosti dává hnusným bodlem Davidovi housličky. O to smutnější, že to bylo fakt chytitelné, ale zároveň opravdu záluďné.

A musíme se snažit. Duo Šulin – Erich rozjíždí napínavé akce s narážkami, ale střely z otoček jim povětšinou míří nad. Nebo to chytá poměrně šikovný brankář. Podobný problém máme i s rohy, které jdou také až příliš často vysoko a nebo (hlavně když je kopal Erich) projdou smůlovatě celým vápnem bez požadované teče. Erich se stále dožaduje přetažených útočných autů, ale když mu po nějaké době vyhovím, potvrzuje se, že si sice může snadno najít volný prostor, když se zašije od brány dost daleko a já k němu můžu ten míč dostat, ale on už pak z té pozice nemá jak skórovat. Takže zpátky k našim haluzím. ☺ Přesto se však útočné dvojce podaří po pěkné narážence dokopat míč do brány a plichtíme 1:1. Ne však dlouho. Tentokrát jsem navině já a to, že si se mnou dva útočníci dali bago při narážence (s čímž jsem toho až tak moc dělat nemohl, ale stejně je to převážně můj problém) a ejhle, Dropa jde do poločasu 2:1.

O půlce vypadá střídačka dost utahaně a nálada je pocmurná. Já konstatuji, že je to hratelné a jde se dál. Šance na obou stranách, naše útoky mírně polevují a Dropa má víc ze hry – hodně si vodí míč a nahrávají, ale celkem se nám daří nepouštět je do skutečných zakončení. Šulin se snaží ukecat nějaké jejich fauly v jejich vápně, ale úspěch slaví až Tomáš, když si na výletě v soupeřově vápnu nechá odrazit asi 3x balon od nějakého hráče zpátky k sobě (haluz strašlivá), až se nakonec záhadně octne s míčem za zády brankáře před prázdnou bránou. 2:2, tralala.

V Běchovicích mám asi dar na rozhodování (ale tentokrát opačně, než známá kauza s Veverkami!!) takže kradu míč soupeři, rozjíždím ojedinelou akci (za celý zápas jsem zaútočil asi jen 3x), narážím si kolem obrany a brankáře 2x se Šulinem a v super-sprintu kradu Šulinovi na brankové čáře jeho gól a píšu ho dorážkou do prázdné na sebe ☺ Muehehe. Jó, to, že zařval „nech mi ho“ mě nějak nakoplo, abych si ho doběhl ☺

Pak už jen deset minut bráníme, poslední minutu doslova betonujeme a nakonec to Erich s Honzou Širokým udrží minutu v soupeřově rohu až do závěrečného hvizdu. Celkově rychlé a napínavé utkání, uvidíme jak to půjde příští týden s Druháký. Muehehe!!

Zeman Ondřej:

Další typicky Laxní vítězství je na světě. A jelikož se hrálo až večer, nemohl jsem se zúčastnit postupových keců, které by zrovna včera byly oprávněně oprávněné. Běchovice nás uvítaly stylově. Již z dálky bylo vidět osvětlení moderního stadionu, v jehož okolí nebylo kde zaparkovat - hrálo se evidentně důležité utkání a dorazil atraktivní tým.

Zápas jsme začali celkem dobře a dostali soupeře pod jakýsi tlak, který jsme při toše štěstí mohli zúročit gólem, což se nestalo. Soupeř byl běhavý a technický, my ze začátku částečně běhavý a důrazní. Co se nestalo, soupeř vsítil z ojedinělé akce gól, čímž utlumil naše chotky na vedení. Za chvíli bylo díky našemu typickému důrazu v podání šulina vyrovnáno, ovšem do přestávky to bylo 1:2 po chybě zřejmě celé obrany (byl jsem na střídačce), která si nechala zaběhnout útočníka, jenž tečí polostřelou polopříhrávkou překonal Davida.

Do druhého poločasu nastoupil soupeř s cílem dát pojišťovací gól, překonával střed hřiště přihrávkami, které jsme nechali záměrně procházet, aby se při jejich dobíhání soupeř co nejvíce vysílil a my mohli udeřit. Stalo se tak, že se vysílený soupeř nestačil v dostatečném počtu vrátit, Tomáš dostal do vápna dlouhý míč, který mu soupeř při zpracování sebral, Tomáš ho zas precizně vybojoval a šoupl do brány. Soupeř hrál dál úplně stejně, jeho střely však likvidoval David, obrana nebo šly vedle. My hrozili z brejků po výkopech a po jednom z nich následovala hezká narážka vyšperkovaná lišáckým obloučkem šulina přes brankáře, který caidel mocně dorazil do brány - 3:2.

Od té chvíle soupeř dobýval zónu před naší bránou a jeho útoky končili nebezpečnými závary, které obrana v čele s Davidem nakonec ustála. Z brejků se mohl dvakrát prosadit Erich, který dělal při nákopech soupeři problémy a udržoval jejich gólmana, který je během zápasu několikrát podržel, v provozní teplotě. Úplný závěr jsme odehráli v rohu u soupeřovi brány a opět ukázali, že Laxní fotbal vítězí nad technikou a rychlostí:)

Výkony: David až na smůlu při prvním gólu dobrý, obrana jako celek taky, pokud se tam nemotal Honza Široký, jehož šlechetné úmysly a obětavost v jeho případě směřují k tomu, že je před bránou bordel a zbytek obrany musí hlídat, co zas udělá. Nic ve zlým, je to prostě talent. Proto hraje v útoku, kde mu to jde a také tam zůstane. Já - super výkon - klasicky. Útok taky dobrý, škoda, že v útoku nebylo víc přihrávek (to se týká i útočících obránců). Ale vyhráli jsme, tak je to jedno. Takže podle tabulky to vypadá, že jedeme na postup, potěšující je, že vyhráváme i bez útočníků, kteří obvykle střílejí nejvíce gólů, tzn. máme všechny útočníky dobré, jsme dobý tým! jojo.

A soupeři by se měli po zápase míň litovat, vyhráváme takhle pravidelně asi třetí sezónu, takže jen smůlou a rozhodčíma a na co se to eště vymlouvaj to nebude.

Jirmásek Tomáš:

Když jsem sliboval maximálně třívěté frky, tak jsem nemohl ani ve snu tušit, že dám hned další zápas gól, takže zaměstnavatel odpustí, ale recenze se musí napsat.

Pro budoucí generace, především pak dějepisce a statistiky bádající v archívech nejlepších sportovních mančaftů počátku 21. století, je třeba úvodem uvést několik historických reálií. Kronikáři sklonku třináctého věku zaznamenali zvýšené očekávání začátku konce a příchodu Krista-Antikrista, záleželo na individuálních sympatiích, každopádně konec světa se nekonal, alespoň dodnes. Kdejaký šarlatán tenkrát hledal různá znamení (kometa, padající žába, pikový filek) nezpochybnitelně dokazující příchod konce. Znamení se ukázala jako chybná, nebo přinejmenším nepřesná. O sedm set a něco k tomu let později, konkrétně v říjnu 2008 se objevila znamení nová, mnohem děsivější. Finanční trhy po celém světě nezadržitelně míří dolů (například Islandská burza během šesti hodin o 72%), volební výsledky různých absurdních rádobystran řízených různými prasopysy z kmene strunatců (s intelektuálním potenciálem těsně pod tím, co mi minulého Valentýna ukazoval venkovní teploměr) míří nahoru (ČSSD 36%), nejlepší fotbalové týmy světa prohrávají s různými kašpárky (Liberec-SPARTA 3:0, SPARTA-SEŠÍVKY 1:4 a náhoda to žel bohu nebyla) a vše tedy celkem logicky ukazovalo na nevyhnutelnost nevyhnutelného, kdy svět zachvátí to, co Alois Jirásek nazýval temnem a Jean Paul Sartre nicotou. V tomto období, slovy hrdinného kapitána Korkorána, lidí zlých a doby zkažené, se vynořil fenomenální fenomén (a naši věrní fanoušci a emeritní profesori fotbalologie již tuší) v podobě Laxního přístupu, týmu, který na své spanilé jízdě hanspaulskou ligou neustále udivoval nezávislé i závislé a každodýdně inspiroval soupeře k otázce „jak je tohle možné“.

Tentokráte si tuto na první pohled celkem jednoduchou (možná až vulgárně jednoduchou) otázku kladli plejeři DROPA FC. Ano, ani oni neprokoukli nepředvídatelnost naší strategie, zákonitost našeho počínání a dokonale zažitý chaos produkující haluz. Kdyby se však poučili z našich stránek či z obdobně věhlasného a prestižního pramene, totiž Platóna, který popisoval chaos jako „*neuspořádanou a nepředvídatelnou směsici, jež dostává řád teprve zásahem demiurga neboli božského tvůrce*“, tak mohli mít šanci. Demiurgem se ukázal především Laxně zakončující Šulin, který si ke konci zápasu připsal i asistenci za další laxně božský gól, tentokráte Caidela, lupiče gólů, který snížil šance DROPU na minimum, protože stejně jako futsalisté Španělska ve finále Mistrovství světa pár hodin před námi, tak i my jsme zabetonovali jakýkoliv přístup k brance (lehce modifikovaná verze italského catenaccia z posledního světového šampionátu).

Ještě před koncem povídání je třeba uvést na pravou míru jeden mýtus a opravit jeden omyl. Tak především já nebyl u prvního gólu!!! Vylučovací metodou při čtení Caidelovi recenze každý dojde celkem snadno k pravému viníkovi a k přesvědčení, že jsem byl špinavě obviněn⁴. ☺. A pak ještě chybí v zápise asistence Ericha u mého gólu, i když tuším, proč tomu tak asi je, nabízím toto celkem prosté a při bližším zkoumání nevyvratitelné vysvětlení: tak dlouho jsem si jejich brankáře&obránce vodil, mátl rychlou prací nohou (viz Christiano Ronaldo), nepředvídatelnými pohyby ramen

⁴ „(nevím teď, zda Krleše nebo Tomáše)“

(naposledy minulý víkend skvěle Vorodin) a především nenapodobitelným pohybem v bocích (lehce inspirovaným tou paní, jak tancovala v TV ve Čtyřech pokojích a jejíž jméno si teď za Boha nevybavím, ale která mi ukázala cestu a nám zajistila druhý gól), no prostě všichni byli z toho tak trošku per plex, že úplně zapomněli, kdo mi to nahrával.

Škoda jen, že nebyla příležitost na postupový kecy, příští zápas si je asi odpustíme...

Zápis o utkání – 7. zápas

Datum zápasu: 26. 10. 2008

Hřiště: HANSP

**Laxní přístup – Druháci AFK – 1:2
(0:2)**

Stav	Střelec	Asistence
1:2	Šén Radek	

Hráč	Plus	Mínus
Guzan Petr	1	2
Hromádka Pavel	0	1
Jirmásek Tomáš	1	2
Krlín Michal	1	0
Novák Josef	1	2
Šén Radek (<i>brankář</i>)	1	2
Široký Jan	0	2
Široký Michal	1	0
Zeman Ondřej	0	1

Komentář rozhodčího:

Po jednoznačné první půli ve prospěch Druháků, se Laxní přístup trochu zvedl, vstřeli kontaktní branku, ale na vyrovnání neměl. Pěkný zápas bez větších faulů a napětí.

Nejlepší hráč:

Šén Radek

Recenze k utkání s týmem Druháci AFK

Hromádka Pavel:

Ha, chystal se zápas s naší největší Nemesis, ale místo nějaké extrémní touhy napravit si pošramocenou pověst jsme tu měli spíše případ toho, že hráči kamsi záhadně mizeli a do účasti se nikdo nehrnul. A to včetně Davida, který si zřejmě nechtěl zkazit brankářský průměr ☺ Ondra a Tomáš se pro změnu museli předchlastat, aby vůbec dorazili a Šulin dorazil v očekávání velkého masakru rovnou se sračkou ☺

Mňo, zjistilo se, že na Hanspaulce ještě nestojí hala, takže nejspíš uhradíme lepší skóre a pak taky, že je tam zkurvená zima. A šlo se na to. Soupeř celkově vypadal nějaký výrazně, výrazně větší, než jsme si je pamatovali (vlastně byli všichni vyšší a mohutnější, než my ☺) a herně prostě uměli. Řekl bych, že naše hlavní štěstí spočívalo v tom, že dorazili bez střídání, zatímco my si se třemi lidmi na střídačce docela zaběhali a rozdíl v silách byl vidět, zejména pak na konci, kdy jsme dokonce posledních pár minut opanovali hřiště.

Zpočátku to vypadalo hodně krušně, první střelu Šulin vytlačil jen tak tak na tyč asi tak v patnácté vteřině a prvních pár minut jsme těch tyčí vůbec měli víc ☺ Zvládli jsme však do první kapitulace (kličkovačka a tvrdá střela z nevelké vzdálenosti) odolávat tuším dobrých 5 minut a druhý gól soupeři trval ještě déle (tentokrát mohutná kličkovačka zakončená sehrávkou před prakticky prázdnou bránu – smutné na tom bylo to, že celá naše střídačka komplet už nějakou dobu povykovala, že se tam ten volný hráč už nějakou dobu fláká. Když jsme ale šli do půlky se stavem 2:0 a měli jsme i pár těch šancí (nejhezčí asi kombinace MŠ-Petr, při které se soupeřův brankář hodně zapotil, nebo když jsem poslal Petra do brejku a brankář musel vyběhnout až hodně za vápno, aby Petra donutil vykličkovat se pryč), nebylo to tak zlé. Tedy rozhodně lepší, než posledně ☺

I v druhém poločase jsme hlavně bránili (obvykle stínovat a motat se v cestě tak dlouho, než to sami zkazí – na všechny technicky zdatné soupeře to funguje přímo skvěle), ale postupem času jsme se dostávali do zajímavějších a zajímavějších akcí. Proběhly nějaké napínavé rohy a Křeš měl úžasnou hlavičku po autu, která šla po ose brankář-tyč (nebo tyč-brankář, teď nevím). HŠ také nějaké dramata. Skóre však zvládl zkorigovat až Šulin přímým výkopem od brány – brankář dostal bez teče housle a bylo to. Chvilé dohadování, zda platí nebo ne a pohoda ☺ V posledních pár minutách jsme ještě náš tlak vystupňovali, pobrali nějaké hrubé obrané chyby soupeře, ale už to k ničemu nebylo, fotbalový bůh tentokrát doma nebyl a vyrovnat nás nenechal (ehh, všechno špatně... vlastně naopak, zřejmě doma byl a nenechal nás Laxně se mu vysmát jako obvykle ☺). Takže první, velmi decentní prohra sezóny a nemáme se celkem za co stydět.

Petr a HŠ hezký forčeking, Michal důrazné stoperství, Šulin si dobře postavil tyče a zbytek tak nějak normál.

Zápis o utkání – 8. zápas

Datum zápasu: 2. 11. 2008

Hřiště: HAG2

**Hell Avalanche - Laxní přístup – 1:8
(0:4)**

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Guzan Petr	Zeman Ondřej
2:0	Wolny Erich	Guzan Petr
3:0	Guzan Petr	Zeman Ondřej
4:0	Wolny Erich	Hromádka Pavel
5:0	Wolny Erich	Guzan Petr
6:1	Hromádka Pavel	Guzan Petr
7:1	Guzan Petr	Šátek David
8:1	Krlín Michal	Wolny Erich

Hráč	Plus	Mínus
Guzan Petr	7	0
Hromádka Pavel	7	1
Jirmásek Tomáš	5	0
Krlín Michal	2	1
Šátek David (<i>brankář</i>)	8	1
Široký Michal	4	1
Wolny Erich	7	1
Zeman Ondřej	8	1

Komentář rozhodčího:

Se čtyřmi hráči v poli hrající Hell Avalanche, měli pramalou šanci na úspěch, v duelu s bojovným a fotbalem se bavícím týmem Laxní přístup.

Nejlepší hráč:

Guzan Petr

Recenze k utkání s týmem Hell Avalanche

Hromádka Pavel:

Tak po litém souboji s Druháký jsme si na nostalgickém Hagiboru měli spravit chuť v souboji s papírově nejslabším týmem tabulky, Hell Avalanche. Laviny nás poslali ještě trochu štěstíčku naproti, když přišli oslabeni o jednoho hráče a tak to už před začátkem vypadalo, že moje enormní oběť (zahrnující předčasné opuštění paintballové akce, vstávání v šest ráno kdesi za Domažlicemi a utrácení peněz za vlak) nebude marná a přijdu si i na nějaké body ☺

Prvních pět minut se hrálo celkem vyrovnaně – soupeř ještě nebyl utahaný a my se místo efektivity pokoušeli o fotbal (k tomu v pozdějších fázích zápasu znovu vybízeli např. Tomáš, ale posléze sám uznal, že je to blbost a kál se...). Takže to chvíli trvalo, ale pak už to šlo – první gól po mém autu z hrozící vzdálenosti zprava. Přímý vrh na bránu Ondrovi mezi nohy (ten to lehce škrtná a ačkoliv mu to maximálně špiní štrupny, ale nemění směr, rozhodně si pro sebe tu asistenci vykřičel ☺), míč tak překvapivě prochází až k brankáři kde doráží Petr. 1:0 a jedéééé! Soupeř rozehrává, okamžitě jim myslím Erich bere míč, kombinace s Petrem a Erich dává obratem na 2:0. Soupeř čumí. Třetí následuje taky poměrně záhy (zmatek před bránou, Ondra u vápna zastavuje míč Petrovi, ten přibíhá a věší ho parádní ranou pod nehlídané břevno. Na poločasových 4:0 jdeme po dvojité nastřelené tyči (myslím já a Erich), kdy hážeme aut, já Ericha prosím ještě o jednu tyč, přehazuji to na něj za vápno, Erich se točí prakticky v nulovém úhlu a napálí to přesně na tyč stylem tyč-brankář u tyče-brána. (jo, přesně takhle jsem „udělal“ náš slavný nepostupový gól v Běchovicích, i ten úhel střely by skoro seděl)

V poločase si radši odpouštím řeči, že už je „to hotové,“ ale v duchu si slibuju, že ještě gól a půjde to ☺. Soupeř kupodivu nevyžaduje plný oddecháč, takže hřešíme na jejich fyziku a jdeme hned hrát dál. Pátý si přesně nevybavuji, ale zase v tom figuroval Erich s Petrem – mám dojem, že Erich dával tentokrát zleva opět ze záhadného úhlu. Říkám, že je to hotovo a myslím, že dostáváme gól na 5:1 (nebo ho možná dostáváme až jako další, teď nevím... ☺) Celkem klasika, jsme hrrr hrrr dopředu, soupeři nás sice nepřečíslují, jdou jen dva na dva, ale do velmi otevřené zmatkující obrany (já a MŠ) a celkem v pohodě si nás dávají. Obracíme záhy na 6:1 – vyvážím míč, rozjždím kombinaci a po ose Erich – Petr se to opět dostává k bráně až na mě, dorážka do prázdné, tralala. Pak následuje pár neproměněných fatalitek – speciální cenu „paliče dne“ získává tentokrát zcela překvapivě Erich – nesklepnout míč do prázdné, stojíc na čáře u tyče, to už je výkon – celý Laxní přístup jde do kolen (a rozhodčí se tlemí taky). Sedmý gól je nejhezčí – Davidův výkop na levou stranu velkého vápna, Petr si vyskakuje tak jak to můžeme vidět v televizi (v anglické lize, rozhodně ne v té české), a prudkým hozením hlavy posílá výstavní hlavičkou míč do opačné šibenice. Finální gól dává po Erichově nahrávce střelou Krleš (který měl i nějaké další zajímavé střely co do tvrdosti, směrově šly drobet ven...).

Podtrženo sečteno, dopadlo to jak mělo (naštěstí hlavně díky oslabenému soupeři), my si zapisujeme náš čtvrtý nejlepší zápas historie, potvrzujeme, že Hagibor 2 je naše druhé nejlepší hřiště, Petr s Erichem hatricky a tak vůbec. Výkony solidní, akorát ten Erich, to je palič ☺ Obětavostí vedu já, za ten krizový návrat z akce!

Zápis o utkání – 9. zápas

Datum zápasu: 17. 11. 2008

Hřiště: TEMPO

Laxní přístup – Horsis Heads – 3:4
(1:2)

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Jirmásek Tomáš	Wolny Erich
2:4	Zeman Ondřej	
3:4	Wolny Erich	

Hráč	Plus	Mínus
Guzan Petr	2	3
Hromádka Pavel	2	2
Jirmásek Tomáš	1	1
Krlín Michal	0	0
Novák Josef	1	4
Šátek David (<i>brankář</i>)	3	4
Široký Michal	2	3
Wolny Erich	3	4
Záruba Lukáš	1	2
Zeman Ondřej	3	1

Komentář rozhodčího:

Vyrovnané utkání plné šancí. Rozhodla lepší koncovka Horsis heads.

Nejlepší hráč:

Wolny Erich

Recenze k utkání s týmem Horsis Heads

Hromádka Pavel:

Mňo, tak jsme si ten náš hypotetický a přitom skoro jistý postup dosti zkomplikovali při nejbližší možné příležitosti – v tomto případě na Tempu (kde jsem mimochodem začínal s fotbalem v minikopané, hehe...) proti papírově nejslabšímu soupeři z těch tří, co nás ještě čekají – takže to další víkendy bude asi veselé. Nu, sešlo se nás solidně, tj. deset a byla zatracená zima. Jinak je ale Tempo celkem pěkné hřiště, ačkoliv si z nějakého záhadného důvodu x lidí stěžuje, že je pěkně v prdeli, přičemž jen v nejbližším okolí jsou další 3 hřiště (Láskova, Zárubova, Pertoldova, Angelovova), která jsou na tom technicky vzato ještě o něco hůř ☺.

No nic, jdeme na to. Hra je rychlá, kombinační oboustranně a první úspěch slavíme my – Erich dává roh na Tomáše, ten to pozvolna posílá na bránu a míč se tak kutálí, kutálí, všichni ho míjí a ejhle, gól. Až potud normálka. Vzápětí se to ovšem zvrstává a my až dokonce taháme za kratší konec slámky – Horsis vyrovnávají po hrubé nedohodě mezi Newmanem a MŠ a následném bodlu. Druhý gól je velmi sporný, protože přichází po očividné ruce soupeře, na kterou se ale rozhodčí vybodl, po které jsme na chvílku přestali hrát a když jsme zase začali, už se nám nepodařilo obranu zkoordinovat (ééch, jak já nesnáším tu novou úpravu pravidel). Technicky vzato našťestí nás pak soupeř vydrtil dalšími dvěma góly v druhém poločase, takže jsme si to posrali i mimo toho a už mě to tak nedrtí, ale zase pokud započítáme, že nakonec vyhráli jen o jeden, tak mě to zase začíná rozčilovat! ☺ Nu, jak jsem již naznačil, na začátku druhého poločasu nám daly další dva góly a už to za stavu 1:4 vypadalo dost tristně. Jenže jsme se ještě vzmohli na nějakou ofenzívu a Ondra nás dostal zpátky do hry, když ze střední vzdálenosti levačkou poslal míčudu pod břevno. Posledních 15 minut bylo ve znaku našeho tlaku, při kterém Erich zvládl korigovat na 3:4, nicméně další štěstí už nám nepřálo a to přesto, že šancí jsme měli fakt tunu a to i dost seriózních. Míč lítal okolo soupeřovy brány vlevo vpravo, ale do sítě už to nepadlo.

Výkony útok (Erich+Petr) dobré, ale škoda že tam zejména Erichovi ještě něco nepadlo, měl pár fakt dobrých střel z neobvyklých pozic, které nikdo neočekával a zároveň těsně u konce vypustil jednu jasnou. Škoda. Obrana si tak porůznu zachybovala, ale celkově to bylo hodně běhavé a solidně kombinační. David celkem exceloval a tentokrát na něj nic svádět nebudu. ☺

Zeman Ondřej:

Takže tažení LXP dostalo neplánovaně přes hubu v zápase se soupeřem z konce tabulky. Pondělí jsem strávil u rodičů, kteří uvařili skvělou svíčkovou. Taková svíčková se 6ti doplněná vanilkovým pudingem s ovocem a čokoládou je skvělá věc, zejména když si člověk přidá ještě jednu porci svíčkové. Po těch smažených žampionech s brambory a tatarkou, které jsem posnídal v půl 12tý mi bylo pěkně pohodlně, jak to má o státním svátku být, hlavně když k tomu připočtu 2 piva, kafe a jedno balení rybízových perníčků, které mi moc chutnaly. Fotbalu už to tolik nesvědčilo. Nějak mi vázlo běhání, tak sem nasadil výbušnost. Během první půle jsem pouštěl jedovaté pšouky, kterým jsme na letních táborech říkali euálie, to je ta svině, která není slyšet a smrdí jak čert. Soupeři to ale nevadilo a jeho útočníci si na

mě razantně zvýšili sebevědomí. Hra naší obrany byla chvílemi až trapná, nejvíc mě zaujal asi velkej širi, který se před vápnem pohyboval zejména tanečními kroky s rukou v bok.

Poměrně záhy jsme se sice ujali haluzácky po rohu do vedení (ovšemže zaslouženě, vždyť na to hrajeme), pak jsme ovšem nechali soupeře útočit hlavně po stranách, z čehož vzešel obrat. Góly byli jednoznačně vina obrany, David s nima moc dělat nemoh. Druhý poločas byl zpočátku ještě tragičtější a soupeř nám odskočil o 3 góly. Hrál týmově, měl dobré útoky po stranách a nehoráznou kliku na odražený míče. Za stavu 1:4 sme si vypracovali tlak (chvílemi až drtivý) a vstřelili 2 góly, ale ten vyrovnávací tam nepad, i když šance byli (moje trefení gólmana ze 2 metrů, erichovo promáchnutí, 2 tyče). Celkově si soupeř vyhrát zasloužil, ale kdyby to skončilo remízou, tak by to bylo taky zasloužený. Škoda bodu.

Výkony chlapců v útoku byli lepší než obránců, zejména špatně hrála obrana jako celek a já. Erich s Petrem se snažili podstatně víc. Individuálně to hodnotit nebudu, ale velkej širi vypadá s rukou v bok proklatě dobře.

Ted' nám k jistotě postupu nezbývá než vyhrát obě zbývající utkání, nicméně ... důležitější je to první + uvidí se podle ostatních výsledků. S trochou štěstí by mohly stačit i body 2, ale spoléhat na to nebudeme a deme do dalších kol plni vůle k vítězství.

Zápis o utkání – 10. zápas

Datum zápasu: 29. 11. 2008

Hřiště: ZAK

Hosthunters - Laxní přístup – 3:2
(2:0)

Stav	Střelec	Asistence
1:2	Wolny Erich	Hromádka Pavel
2:3	Wolny Erich	Šátek David

Hráč	Plus	Mínus
Hromádka Pavel	2	1
Jirmásek Tomáš	2	1
Krlín Michal	0	1
Novák Josef	0	2
Šátek David (<i>brankář</i>)	2	3
Široký Jan	2	2
Široký Michal	0	2
Wolny Erich	2	3
Záruba Lukáš	2	1
Zeman Ondřej	0	2

Komentář rozhodčího:

Není.

Nejlepší hráč:

Není.

Recenze k utkání s týmem Hosthunters

Hromádka Pavel:

Tak Ondra tedy pravdu v závěru minulé recenze neměl a Laxní přístup tak bude Laxně spoléhat na výkon Druháků. 3 kola před koncem nám stačil jediný bod k jistému postupu, ale to by se nám nesměly rozklepat kolena, díky čemuž jsme nezískali ani prd, natožpak bod ☺. Jestli zklamou i Druháci, tak ten poslední zápas s Pelotas vážně nechci vidět. Nuže, zápas na Hrabákově (na kterou jsem svolal sraz na drobět později, než se mělo začínat, heh...) kvůli sněhu neproběhl a tak jsme si o týden později šli zahrát na naše prakticky domovské hřiště, tj. Zákostelní. Moc hezky se nám tedy to hřiště neodvděčilo, jen co je pravda.

Hosthunters nám (prakticky stejně jako minulý zápas Horsis heads) dali ochutnat naší vlastní medicíny: Tj. herně to šlo, ale góly jsme jim darovali sami, zatímco my se na ně museli docela dost nadřít. První dva jsme jim darovali hned v prvním poločase. Na ten první už si pravda nevzpomínám, ale taky jsem nebyl na hřišti, takže na mě se to nesvede ☺. Druhý byl hodně trapný, když se po nějakém rohu a jeho dohrávce najednou ocitl zcela volný hráč u naší brány (tak tři metry od nejbližšího obránce), aniž by si ho někdo s výjimkou soupeřů všiml a oni mu tu sehrávku vážně propašovali. Tak nějak selhání kompletně všeho když na nás ani David ani nikdo jiný nezařval. Já sice jednoho svého hráče v té chvíli měl a jak další obránci nevím, ale stejně...

Z našich akcí v prvním poločase zabodoval hlavně Mekz velice pěknou střelou do tyče hned po svém nástupu na hřiště a Erich měl moc pěkně rozehraný trestňák, bohužel taky jen na tyč. Já zvládl zamrdat jednu finální sehrávku v kombinaci Tomáš – já – HŠ těsně před brankáře. Mezi hručkami pak exceloval namátkově hlavně Tomáš svojí sehrávkou na imaginárního mě.

V druhém poločase jsme to přece jen drobátko zdramatizovali a ačkoliv jsme hlavně ke konci měli těch šancí fakt hodně, bylo to takové hrubé „hop na Ericha“ a nikdo mu tu útočnou asistenci nějak neposkytoval. Na 2:1 se šlo asi po naší nejhezčí akci celého zápasu, trojsehrávkové kombinaci ze strany na stranu která vypadala skoro jako že umíme hrát fotbal. Byl to myslím Tomáš – já – Erich – gól, ale tím Tomášem si úplně jistý nejsem. Soupeř pak myslím zase zdrhl do vedení, tentokrát byla vina celkem nesporná když Ondra asi tak o 3 metry záhadným způsobem podskočil balon a David ho pak při neobratném zakončení soupeře prozměnu přeskočil. Stav korigoval znovu Erich, když mu David něco hodil přímo rukou, aby to nebylo moc komplikované.

Mezi pozoruhodné akce druhého poločasu patří hlavně Erichova tyčka v dramatickém závaru na konci a Erichův samostatný útok přes půlku hřiště, kdy už jsem se v půlce tlemil, že je to moc jednoduché a že je piča, když nedá (nedal...), čímž jsem ho jistojistě rozhodil ☺. Mekz si ještě zaexceloval při dorážce do téměř prázdné, kterou pochopitelně dorazil do brankáře, ne do té brány a při libové etudě na téma „já se na to můžu vysrat“ při zpracovávání jednoho nevinně poskakujícího míče.

Erich hrál dobře, škoda, že mu nikdo moc nepomáhal, já jsem si celkem zaběhal a nebylo to špatné – ačkoliv mírně chaotické, Newman, HŠ, MŠ a Krleš myslím spíše nevýrazní a takový Tomáš nebo Mekz, ti opravdu neměli svůj den ☺

Jirmásek Tomáš:

Pro úplné a snadnější pochopení následujícího textu doporučuji následující postup: Caidelovu recenzi do jednoho okna, můj kritický výklad do druhého, každé okno na jednu stranu monitoru a současně číst levým okem caidelovu recenzi v levé straně monitoru a okem pravým můj kritický výklad v části pravé. Pro tento účel doporučuji umístit okno s caidelovou recenzí spíše doleva a moji spíše doprava, předejdete tak možným budoucím neblahým vlivům (například šilhání nebo nepochopení mého textu).

HA! KAPITÁN SE DEFINITIVNĚ ZBLÁZNIL! Když nezmínil moji účast při prvním gólu, tak jsem to považoval za znamení sebereflexe a plíživého sebezpytu, ale když tuhle situaci vytáhl o odstavec dále, tak se naplno ukázala... nechci volit silná slova, aby nám dál kapitánova... no řekněme jeho fantazie. „Příhrávka na imaginárního Caidela“ spočíval v příhrávce do prostoru (poslední dobou výborně především Messi na Eto'a, nicméně mi chyběl onen Samuel). Caidel zacouval. PROČ?! (jak se později ukázalo, je to jasné všem kromě mě☺). A další mé hrubky? Doufám, že se nikdo nesníží k tomu, aby připomněl onu jedinou situaci, kdy jsem byl schopen zasáhnout balon hlavou (stálo mě to brýle).

Další důkaz unaveného génia – další odstavec. Nepamatovat si moji skvostnou příhrávku šajtlí na Caidela (pisatele recenze) do volného prostoru, po které padl další gól z kopačky pana Ericha? Pro úplnost a historickou pravdu (co bychom dnes historik dal zato, kdyby někdo recenzoval antickou olympiádu?) tedy uvádím: Obral jsem soupeře o míč a z hloubky vlastní půle vydal se na steč k soupeřově brance. Svým periferním viděním (snese srovnání snad jen s... Stevem Wonderem a Rayem Charlesem) jsem po pravé straně uviděl běžícího Caidela svojí pravou šajtlí jsem mu to dal do onoho volného prostoru (rozmýšlel jsem se, aby to neskončilo zase gólem v naší síti, ale můj optimismus v nápravu lidstva i jeho jednotlivých členů je bezbřehý, a také se to vyplatilo, Caidel doběhl). Pak už nebyl žádný problém přejít půl hřiště obehrát pár hráčů, křížně přihrát a tvrdě vystřel do nekrytého místa soupeřovic branky.

Nevím, zda-li měl Mekz stejně otřesný zážitek ze setkání s jejich brankářem, kdy měl vyrovnání-postup na kopačce a místo toho to dal do něho, ale mě se to stalo. Rozebírat to nebudu, i když pro zájemce odkazuji na Stephena Kinga, ale škoda to byla. A závěrečné hodnocení, kdy, Mekz do šancí se dostávající a já... ani to nechci moc rozebírat, jen Caidela upozorňuji na ust. § 206 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, stanovící v prvním odstavci, že kdo o jiném sdělí nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrožit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména poškodit jej v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy nebo způsobit mu jinou vážnou újmu, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok. V druhém odstavci (kvalifikovaná skutková podstata trestného činu pomluvy) se stanoví, že odnětím svobody až na dvě léta nebo zákazem činnosti bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 tiskem, filmem, rozhlasem, televizí nebo jiným obdobně účinným způsobem.

Závěrem už jen (abych zakončil v klidu a míru) všem doporučuji čtení statistiky +/- z posledního zápasu, se zaměřením na Mekkze a mě 😊

Postupu zdar 😊

Zápis o utkání – 11. zápas

Datum zápasu: 7. 12. 2008

Hřiště: P2

Laxní přístup – Tus Pelotas 1:0
(0:0)

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Guzan Petr	Novák Josef

Hráč	Plus	Mínus
Guzan Petr	1	0
Hromádka Pavel	1	0
Jirmásek Tomáš	0	0
Krlín Michal	0	0
Novák Josef	1	0
Šátek David (<i>brankář</i>)	1	0
Široký Jan	0	0
Široký Michal	1	0
Wolny Erich	1	0
Záruba Lukáš	0	0
Zeman Ondřej	0	0

Komentář rozhodčího:

Vyrovnaný zápas se šnacími na obou stranách. Laxní přístup byl nakonec šťastnějším týmem, když jednu ze svých příležitostí proměnil.

Nejlepší hráč:

Guzan Petr

Recenze k utkání s týmem Tus Pelotas

Hromádka Pavel:

Tak tentokrát jsme už na Pražačce měli klídeček. Přes naše dva neúspěšné pokusy se nám nakonec o postup postarali Druháci tým, že vyřachli naše konkurenty a tak jsme do posledního zápasu už šli piánko s jistotou. Nicméně chuť si zakopat, následně i zachlastat a ochutnat Davidovo LIDL Šáňo měl skoro každý a tak jsme se sešli v 11 lidech. (Víc už se skoro ani čekat nedalo, neboť speciálně Pohl si den předtím opět zkurvil koleno).

Hráli jsme celkem v pohodě, soupeř nám nepřipadal tak ostrý jako loni, tentokrát jim chyběli takoví ti opravdu aktivní hráčkové a prozvěnu hrozili spíše rychlými průniky po křídlech. Jejich obrana byla sice pozorná, ale hratelná, dařily se hlavně přímé akce z rohů a autů. Pelotas obecně celkem faulovali rukama, ale rozhodčí je v tom nechával, ačkoliv přiznal, že to vidí a já ho na situaci výslovně upozorňoval. Dtto kauza se střídáním bez přerušené hry nebo tím, že kolem Davida běhal střídající hráč. I přes brutální lijáček, abychom si to na konec sezóny pořádně užili, jsme v druhém poločase konečně posunuli stav na 1:0 po brejku Petra (když Newman získal míč a odrazil ho k Petrovi). Takže prostě nakonec úspěšných 1:0, postup z druhého místa tabulky, radost, šáňo, chlastačka na Slamníku (obídek a cca 8 kousků + zapíjení Davidova juniora), smůlovitě dopadli snad jen Ondra (druhý den nahlásil ze zápasu zlomenou nějakou kůstku na ruce, celkem dlouhodobá sádra) a prozvěnu Erich, kterému tentokrát kárku nevykradli, zato mu cajti dali botičku. Opravdu smůlovitá bilance, doporučuji Šalinkartu, na rok to vyjde levněji ☺

Výkony takové celkem normální pro všechny.

Závěrečné zhodnocení sezóny

Hráč	+	-	Účast	Góly	Asist.	Best	Prospěšnost
Guzan Petr	23	13	8	11	3	3	25
Hromádka Pavel	27	15	10	3	4	0	17
Jirmásek Tomáš	22	13	11	3	1	0	15
Krlín Michal	12	8	9	2	1	0	12
Novák Josef	7	10	6	1	1	0	8
Paima Jaroslav	6	4	3	0	1	0	4
Pohl Jan	0	0	1	0	0	0	1
Šátek David	26	14	8	0	4	3	15
Šén Radek	8	7	4	2	1	1	8
Široký Jan	9	8	6	2	2	1	11
Široký Michal	23	16	10	0	0	0	10
Wolny Erich	23	14	8	8	4	0	20
Záruba Lukáš	7	5	5	0	1	0	6
Zeman Ondřej	21	15	9	2	5	1	17

Hromádka Pavel:

Tak jsme si rok zašaskovali v sedmé a napodruhé už to vyšlo. Druhá nejlepší sezóna historie a tedy postup do šesté.

Sezóna 2008 podzim, skupina 7.J, druhé místo (odečítaných bodů ve skupině pozeňnaně...). Skóre 37:19, což je přiměřeně obstojné, 7 výhrer (1 kontumační, co byla původně remízou), 1 remíza, 3 prohry. Všechny naše prohry byly pouze o gól. Historicky jsme 375:332 a jak bylo slíbeno minule, počet našich vítězství (63) konečně překonal naše prohry (60) tak snad si to v šesté lize neposereme. 8:1, které jsme nastříleli oslabeným Hell Avalanche je náš čtvrtý nejlepší výsledek vůbec.

Sezónu jsme absolvovali s poměrně stabilním kádrem, celkem očekávaně nám jen odešel Honza Tomášek, Erich nám ale prozměnu zůstal. Jarda se sice loni vrátil, ale s chozením to moc nepřehání, Šulin si našel velký fotbal (sakra jsme snad nějaká líheň pro velkokluby? Není to první a zřejmě ani poslední případ) a taky až tak moc nechodí, počítat se také nedá s Pohlem, který si opakovaně zraňuje vazy v kolenu. Jinak se během sezóny nikomu nic moc nestalo, Širi to absolvoval s ortézou celkem úspěšně, David dostal pěstí a Ondrovi se zlomená ruka do začátku příští sezóny zahojí

Průměrná docházka na zápas 8,91x hráče, což je pěkné (stejně jako loni), každý dorazil v průměru 7x, aktivních hráčů 14 (ale Pohl byl vlastně ofiko mimo). Plná účast jen Tomáš Jirmásek, 10x dorazili ještě Caidel a MŠ. 9x pak Krleš a Ondra. 100 Zápasů dosáhl Mekkz (a příští sezónu bude šoupat), Ondrovi do stovky chybí jeden zápas (a šoupat bude taky). Celkově Caidel 137, Krleš 124, Newman 115.

Střelecky se o to letos postaralo hlavně útočné duo Petr (11) - Erich (8) (4.-5 místo v nejlepších výkonech), zbytek týmu po 3, 2 a méně gólech. Historicky si drží vedení stále Pohl (51), Caidel (45), HŠ (31) a Petr s Erichem se začínají posunovat nahoru (což by zřejmě dělal i Šulin, kdyby ovšem chodil). Mimochodem, Šulin má dlouhodobý průměr 1 gól na zápas, Pohl 0.86, Petr 0.83 a Erich 0.69

Nahrávalo se tentokrát docela dost, kingem se stal Ondra (5), po čtyřech asistencích mají David, Erich a Caidel, 3x pak Petr. Historicky vede stále Caidel (41), HŠ (32), Pohl (23) a Newman (21).

David si odchytil většinu sezóny a má i nejlepší průměr (1.75), Šulin s pěti góly je na 2.5 a Ondra dostal čtyři ☺ Obě vychytané nuly jsou Davida.

Nejefektivnější dvojkou byl David a Caidel (+12), Petr (+10) a Erich s Tomášem (+9). Nejhuř dopadl zcela paradoxně Newman, kterému se podařilo dostat na (-3), Pohl má nulu díky neúčasti a jen (+1) získali Šulin a HŠ. Celkově rozhodně vede David (+94) a nejspíš ještě dlouho povede, dále HŠ (+51), Caidel a Pohl (+41) a Tomáš (+30). Na chvostu stále Krleš (-68) a Jarda (-38). Absolutně +290 Caidel, +209 Newman, -249 Caidel, -223 Newman, -210 Krleš.

Nejlepším hráčem sezóny se jednoznačně stává Petr: 25 bodů prospěšnosti. Druhý Erich (20) a Dream team doplňují Caidel a Ondra (17) a Tomáš s Davidem (15). Pohla (1) předběhl vlastní gól soupeře ☺ Jinak pod NORMOU, tj. 11 body je ještě Jarda (4), Mekcz (6), Newman a Šulin (8). Historicky Caidel (259), Krleš (166), Newman (160), HŠ (144), Pohl (140) a Ondra (132).

David si nejlepšího hráče vybojoval celkem 3x (2x za nulu, jednou za výkon), Petr taktéž. HŠ, Ondra a Šulin po jedné. (Šulin taktéž za bránu).

Tak vzhůru do šesté ligy!!!

Jirmásek Tomáš:

Kdyby někdo dinosaurovi před pár desítkami milionů let řekl, že za pár tisíc let vyhyne, tak by jednak nechápal o co jde a kdyby pochopil, tak by se jen smál.

Kdyby někdo mamutovi před pár miliony let řekl, že svět ovládnou opice, tak by jednak nechápal o co jde a kdyby pochopil, tak by se jen smál.

Kdyby někdo Ježíšovi před pár tisíci lety řekl, že svět ovládne jeho povídání, tak by jednak nechápal o co jde a kdyby pochopil, tak by se jen smál.

Kdyby někdo štolbovi před pár sty lety řekl, že lidé budou létat, tak by jednak nechápal o co jde a kdyby pochopil, tak by se jen smál.

Kdyby někdo Američanovi před pár desítkami let řekl, že bude mít prezidentem černocho, tak by možná pochopil o co jde, ale pak by tě zastřelil.

No a konečně kdyby někdo Mírovi Bosákovi před pár lety řekl, že Laxní přístup postoupí do sedmé hanspaulské, do šesté hanspaulské..., tak by se za břicho popadal.

Dinosauri už mají jen své kostry v museích, mamuti tam jsou vycpaní, Ježíš se asi fakt směje, lidé létají, Američané mají prezidentem Afroameričana⁵ a Laxní přístup díky již

⁵ Politicky korektní výraz, ale jak naznačuje červené podtržení... je to něco jako Euroasiat, Australoafričan, Afrikoantarktidan... Vůbec nejsem rasista, fakt, ale když si černoši v Americe říkají What's up negre...

několekaterému odečtu bodů našich soupeřů míří do šesté ligy (také díky svým haluzionidním výkonům), ale jak říká kapitán, s jedním, dvěma odečty sezónně lze počítat jako s konstantou ☺.

Sport braný vážně nemá nic společného s fair play. Je spojen s nenávisť, žárlivostí, vychloubáním, pohrdáním veškerými pravidly a sadistickou rozkoší z případného násilí, jinými slovy, je to válka bez výstřelů. Vědíce toto velké moudro, jsem poslední zápas naší sedmiligové sezóny pojali, jak jinak, laxně. Kdyby se tak chovali i Tus Pelotas, mohl Ondra mít obě ruce srostlé, ale je možné, jak říká kapitán, že to je odplata shůry za jeho obsedantní grafománii a deviantní touhu vydávat se na netu za významné lidi..

Dlouho jsem nevěděl co říci soupeřům na jejich pravidelné pozápasové kecy, jak jsme mohli vyhrát, že to je záhada atp. Říkat pořád, že jsme sice horší, ale jaksi počítáme s nějakou haluzí už mě omrzelo a tu koukám, citát pana Wittgensteina: „záhada a nespravedlnost neexistuje“. Byl to poslední střípek do mozaiky dokládající, že jsme si postup zasloužili...

V brance tradičně výborný David, kterého vynikajícím způsobem dokázal zastoupit jak Šulin, tak Ondra, inu naše brankářská škola...těžko se mi hledá srovnání... hmmm... tak jsem právě zjistil, že žádná jiná brankářská škola alespoň zdánlivě srovnatelného významu neexistuje (ha! Wittgensteine!), a to máme ještě v kádru Ericha a Michala Širokého.

Jestli se rozplývám nad brankáři, tak obrana je skutečná chloubna našeho laxního týmu a řada, která drží tým pohromadě. Brankáři zkušeně propustí téměř každou střelu, takže ten se může kvalitně rozchytat a potom zápas ještě kvalitněji dochytat. Do útoku se naše obrana moc nepouští, takže nepřekáží útočnickům v jejich rozletu. Caidel a Michal jsou stoperské stálice a jedna z nich dokonce běhá ☺ ale ta druhá se teprve dostává do formy po operaci kolena. Další dva vynikající obránci, totiž já a Ondra, jsou skutečnými libery, kteří do obrany přinesou vzruch (hlavně pro Davida). Hru obohacujeme především zmateným pobíhání na naší půlce, které umně doplňujeme o něco více zmateným vybíhání na soupeřovu polovinu, snažíc se docílit nějakého bodu prospěšnosti. Škarohlídům se může zdát, že výsledek je takový, že obraně nepomůžeme a v útoku předvedeme (můj smysl pro slušné vyjadřování mě nutí říci fekální hmotu, ale je to jednou za sezonu, čert to vem), no prostě že v útoku předvádíme...hovínko, ale věřte, je to promyšlené a když ne historie, tak budoucnost nám dá určitě zapravdu. A to hlavičkování...že já nehlaivčuju víme všichni, a překvapuje mě, že to někoho ještě překvapuje, místo patnáctého podivení nad mou nehlaivčoku, bychom měli oslavovat mou ojedinělou hlavičku, mimochodem viděl někdy někdo hlavičkovat Patrika Bergera? Maradona když nepoužije boží ruku, tak také nehlaivčuje a příkladů z historie by se našlo více! U Ondry věřme, že jeho podhlavičkovávání je jen ojedinělým excesem. O Mekzkovi platí přibližně to co o mě a Ondrovi a všichni doufáme, že se potvrdí, že čím vyšší liga, tím mu to jde lépe, z důvodu možného problému ani nebudu rozebírat, z čeho čerpám svůj optimismus, ale všichni víme, Mekzki rekordmane. Jarda přišel sice jen na pár zápasů, ale stihl zaskluzovat vícekrát, než zbytek týmu za sezonu. Kdyby Ti to, Jardo, připadalo divné, tak věz, že je to tím, že v hanspaulce se skuzovat nesmí, jinak bychom samozřejmě jezdili všichni po prdeli. No a Newman je záhada sezony, kdy dlouhodobá jistota naší laxní obrany je najednou v mínusu pokud jde o účast při vstřelených/obdržených brankách, možná to horolezení..., ale zase se nám může hodit, až soupeři v šesté lize před strachem z potupné desítky budou střílet balony na stromy doufaje, že tak odvrátí neodvratitelné, totiž naše konečné a zcela přesvědčivé vítězství, haha ☺

Útočníci, sólisté našeho laxního baletu, labutě na jezeře, přemítal-li Nietzscheho Zarathustra o nadčlověku, určitě ho v záhybech své šedé kůry lochtala představa našich baletících útočnicků. Petr s Erichem, Siegfried a Odetta, jejich ladné (záměrně poprvé nepoužívám slovo laxní) pohyby, práce celého těla a především pro fotbal i balet obzvláště důležitá práce nohou.

Honza s Krlešem, Rudovous s Odilíí laxně cupitající po scéně, jejich práce nohou není zdaleka tak vulgárně jednoduchá, ale zato účinná, volí různé krokové variace, ústící nezřídka pak v toto.

Jestli toho Šulin moc nenahrál, tak Honza Pohl se asi ujímá smutného rekordu v průměrném počtu minut na zápas za sezonu, nebo mám říci sekund? Jestli se obrana tlačí, necháváje Davida ve štychu, do útoku, doufaje ve svůj gólový zářez, tak nechápu, proč se Petr tlačí do obrany. Pod dlouhé úvaze jsem dospěl k tomu, že chce asi pomoci týmu. Nezažil jsem začátky týmu, ale já nepamatuji, že by to kdy útočník dělal, proto mě tahle, zajisté jednoduchá, možnost zprvu nenapadla, i když pravda je, že i Krleš má podobné záchvěvy. U Ericha zaujímá pro náš tým neobvyklá práce rukou (snad jen David je používá častěji, i když...), ale často mu to prochází, tak dobře. Honza se snaží udělat klíčku nebo přihrát, čímž se zřetelně vymyká z laxního průměru a podprůměru nadprůměru. Podobně iracionálně se chová snad už jen Petr s Erichem, ostatní se sice občas také o „to“ pokusí, ale pak jsou obviněni z pičování, rozvracení morálky nebo to prostě a jednoduše pokazí.

Proti Notě mámě na účtu jednu rvačku – David se dostal do křížku s jejich útočníkem, ale to už jsme popsali v recenzi k tomuto utkání (u Davida se jednalo spíše o recenzi tohoto souboje), Durkheim s Mertnem to popsali slovy anomie, deviance a sociální patologie a já to popisuj... kdože postoupil!? ☺

Před poslední zápasem s Tus Pelotas se mi zdálo, že okopávám motyčkou záhon plný mravenců, nebyl jsem z toho moc moudrý, otevřel jsem si svůj snář, který mám na nočním stolku hned vedle fotografie našeho týmu z jara 2007. Motyku viděti – důvěřuj svému štěstí, neboť znenadání bude tvým hostem. Mravence viděti – tvůj příští osud bude úspěšný. Nechtěl jsem to zakřiknout, a tak jsem se o svůj zážitek s nikým nepodělil. Večer jsem si ho otevřel znovu a štěstí je téměř u každého hesla, snáře jsou asi pro lidi co mají zvláštní zálibu v sebehroucení a autoři zmíněné publikace si je nechtěli vzít na triko. Mimochodem také tam bylo jedno heslo „Míti mravence v uších“ – je jedno co to znamená, ale má-li někdo problémy s mluvnici a pak si toto heslo čte po pár hodinách spánku, tak se jen diví, jak může mravencovi někdo vymývat uši.

Původně jsem zamýšlel na náš postup složit hrdinný epos s časoměrným daktylským hexametrem o nejméně deseti zpěvech, což by mohlo dát alespoň tři tisíce veršů, ale nakonec jsem usoudil, že si to nechám na další postup. GOZAIMASHITA znamená japonsky děkuji mnohokrát, čili GOZAIMASHITA LAXNÍ PŘÍSTUP.